

Aleksis K

Välivuosi

□ Taas meitä on kohdannut jokakesäinen onnettomuus, vaikka ei olisi luullut: budjettia laaditaan jälleen täyttä päätä, siitä huolimatta ettei valtiolla ole enää pitkään aikaan ollut rahaa, vaan pelkkää velkaa. Jos yksityinen ihminen olisi moisessa tilanteessa, ei siinä olisi paljon budjetoitavaa, vaan mentäisiin oikopäätä pelastusarmeijan leipäjonoon.

Mutta valtion siis pitää talousarvionsa tehdä, vaikkei ole mistä tehdä. Valtiovarainministeri Iiro Viinanen on joutessaan laskeksellut velkaa olevan jo niin paljon, että jos se pantaisiin satasen setelinä kyljelleen tienposkeen, pinkka ulottuisi Helsingistä ministerin kotiportille Riihimäelle.

Äkkipäätä tien rakentaminen satasista Senaatintorilta Viinaselle saattaa tuntua pätkähullulta idealta, mutta mahtaneeko tuo tarkemmin ajatellen olla sen hullumpaa kuin nykyinenkään setelivana veronmaksajan taskusta Kankkulan kaivoon. Jos sataset olisivat kantillaan Helsingistä Riihimäelle, ne olisivat edes näkösällä, ja Iiro Viinanen voisi aamuin illoin työmatkoillaan laskea että kaikki on tallessa.

Sitä paitsi kaikki on suhteellista: kiittäkäämme herroja, ettei Erkki Liikanen ole enää valtiovarainministerinä. Silloin satasia pitäisi riittää Helsingistä Brysseliin asti.

Näyttää kuitenkin siltä, että Viinasen budjetin kanssa tulee vielä vaikeuksia. Suunnilleen puolet hallituksen ministereistä on irtisanoutunut siitä jo etukäteen, ja toinenkin puoli irronnee, jahka ehtii kesämökeiltään päivittelemään säästämisen surkeutta.

Tämä on tietysti kovin ymmärrettävää näin vaalien alla, ja siksi myös anteeksiantettavaa. Kunhan vielä Viinasellekin oikein pätevästi perustellaan, miksei nyt voi säästää mistään, eiköhän hänkin sen loppujen lopuksi tajua.

Viimeistään siinä vaiheessa hänen on pakko ottaa lusikka kauniiseen käteen, kun hän huomaa, ettei budjettia kannata koko hallituksessa kukaan muu kuin valtiovarainministeri. Silloinhan ei tietysti budjettia maksakaan kukaan muu kuin valtiovarainministeri siitä satasjonosta, joka tulee hänen portinpieleen. Sellaisen rahamäärän karrääminen kottikärryillä tai vaikka kuorma-autoillakin on selvästi kohtuuton vaatimus yhdelle miehelle, varsinkin tällaisten helteiden aikana.

Näin ollen onkin viisainta, että Viinanen lähetetään takaisin kesälomalle, Suomen talouspolitiikassa pidetään välivuosi ja luovutaan sovinnolla ensi vuoden budjetin värkkäämisestä. Tällä tavalla säästyy 179 miljoonaa markkaa valtion varoja. Sillä summalla saadaan kummasti paikatuksi seuraavaa, vuoden 1996 budjettia, varsinkin kun silloin suurimman osan kuluista maksanee jo Euroopan Unioni ja budjettia on laatimassa joku demari.